

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 413/2026
15.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја у помагању из члана 348. став 3. у вези става 1. и члана 35. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљене АА – адвоката Немање Микарића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Нишу К.бр.3/25 од 17.10.2025. године и Кв.бр.582/25 од 28.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљене АА – адвоката Немање Микарића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Нишу К.бр.3/25 од 17.10.2025. године и Кв.бр.582/25 од 28.11.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу К.бр.3/25 од 17.10.2025. године, које је исправљено решењем истог суда К.бр.3/25 од 28.11.2025. године, у ставу I изреке одређено је да трошкови кривичног поступка браниоца по службеној дужности окривљене АА – адвоката Немање Микарића износе 135.000,00 динара, те да се наведени новчани износ уплати из буџетских средстава суда на означени рачун браниоца, а у року од 60 дана по правноснажности пресуде. У ставу II изреке решења одбијен је као неоснован захтев браниоца по службеној дужности окривљене АА – адвоката Немање Микарића за накнаду трошкова кривичног поступка у износу већем од 135.000,00 динара, а до износа од 173.250,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Кв.бр.582/25 од 28.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљене АА – адвоката Немање Микарића, која је изјављена против решења Вишег суда у Нишу К.бр.3/25 од 17.10.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљене АА – адвокат Немања Микарић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да браниоцу по службеној дужности окривљене АА – адвокату Немањи Микарићу, поред већ досуђеног износа од 135.000,00 динара на име одбране окривљене, досуди и трошкове за приступ и присуствовање саслушању окривљене пред судијом за претходни поступак Вишег суда у Нишу дана 03.07.2024. године у износу од 38.250,00 динара, као и трошкове на име састављања захтева за заштиту законитости у износу од 150.000,00 динара.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљене АА – адвоката Немање Микарића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Немања Микарић је решењем јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Нишу А.бр.5-47/24 од 03.07.2024. године постављен за браниоца по службеној дужности окривљеној АА. Након доношења решења Вишег суда у Нишу К.бр.3/25 од 08.04.2025. године, којим је наведени адвокат разрешен дужности одбране окривљене АА из разлога јер је

окривљена дана 19.03.2025. године доставила суду пуномоћје којим је за браниоца у предметном кривичном поступку овластила адвоката Милоша Кукурековића, адвокат Немања Микарић је поднео Вишем суду у Нишу захтев за накнаду трошкова кривичног поступка које је имао као бранилац по службеној дужности окривљене АА, а који су настали пред тим судом, те је о истом одлучено побијаним правноснажним решењима.

Бранилац по службеној дужности окривљене је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон, из разлога што му као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљене.

Дакле, имајући у виду да је бранилац окривљене по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног суда, бранилац окривљене по службеној дужности, у конкретном случају, није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић